

EL DIARI MÀGIC

Hi havia una vegada una nena que es deia Clara. Vivia en un poble de muntanya que es deia Vallbella, però a la Clara no li agradava gaire perquè no hi havia gaires nens que poguessin jugar amb ella.

Un dia la Clara estava passejant pel bosc amb els seus pares. De cop i volta van veure una cova que mai abans havien vist i van decidir entrar. Ella va veure com un diari; el va obrir pensant que les pàgines estarien escrites, pintades... Però no, no estaven ni pintades ni escrites. Totes les pàgines en blanc. Va decidir quedar-se'l. Més tard va començar a escriure: "Estimat diari, visc en un poble molt petit de muntanya i es diu Vallbella. Hi ha pocs nens i nenes, per tant, no tinc gaires amics."

Pel matí, anant cap a la escola, va veure un grup de nens i nenes nous que també anaven cap a l'escola. La Clara es va posar molt contenta perquè ja tenia més amics. Es va fer molt amiga d'una nena que es deia Marta. A la Clara li agradava molt el vestit que portava la Marta. Llavors al seu diari va escriure: "Avui han vingut uns nens nous a l'escola. M'he fet molt amiga d'una nena que es diu Marta i m'encanta el seu vestit !!!" L'endemà es va trobar un vestit igual que el de la seva amiga Marta.

La Clara va començar a notar coses estranyes perquè tot el que desitjava es complia. Llavors va decidir fer una prova per si el que escrivia al diari es complia. La Clara va escriure: "Jo sempre he desitjat tenir un gos però els meus pares diuen que són molt cars i que porten molta feina." A la tarda quan va arribar el pare li va dir: "Clara, mira el que m'he trobat al camí abandonat i he pensat que te'l podries quedar, és un gos molt bonic". Ella es va posar molt contenta. Va ser per dues coses: la primera perquè tenia un gos i la segona perquè podia demanar tot el que volgués.

Va començar a demanar moltes coses: "Jo vull aquelles sabates", li van comprar, "vull que reformin el pati de l'escola", el van reformar...

Cada vegada més s'estava xulejant perquè deia que tot el que volia es complia. Llavors, a poc a poc, molts nens i nenes van deixar de ser els seus amics ... Perquè deien que sempre s'estava rient d'ells.

Un dia la Clara va veure que només li quedava un full del diari. Llavors va començar a esborrar desitjos pensant que així podria escriure mes desitjos. Però l'únic que va aconseguir va ser que els seus desitjos desapareguessin com, per exemple: el vestit que li agradava tant se li va trencar i el va haver de tirar; el gos va desaparèixer ... Ella es va adonar de que si esborrava els desitjos, li desapareixeria el que havia passat. Aleshores els va a tornar a escriure a la llibreta. I el gos i el vestit van reaparèixer.

Però encara no sabia què posar a l'última pàgina. Finalment va decidir escriure que tot continués com estava i que el diari ara que ja estava ple no existís més. L'endemà es va reconciliar amb els amics i les amigues. I no va existir més aquell diari.